

ВЪ ГОРАТА

Синчецътъ:

Азъ съмъ синеокиятъ синчецъ.
Менъ най-много всички ме обичатъ.
Сигурно съмъ първи хубавецъ,
вредъ децата все съсъ менъ се кичатъ.

Минзухарътъ:

Азъ пъкъ се наричамъ Минзухаръ.
Истината казвамъ: за детето
азъ съмъ най-любимъ и скъпъ другаръ,
че въ гората азъ съмъ рѣдко цвѣте!

Кукурякътъ:

Стига! Най-обиченъ тукъ съмъ азъ!
Кой не знай, че азъ съмъ кукурякътъ!
Всички тукъ намиратъ ме завчасъ
даже да се скрия въ хрусталака!

Всички заедно:

Ето, ето, идатъ тукъ децата,
ахъ, кого отъ насъ ще избератъ?
Мене! Мене! Азъ съмъ пръвъ въ гората,
да, къмъ мене право тѣ вървятъ!

Едно дете:

Тичайте при мене тукъ, другари,
колко много кукурякъ, синчецъ!

Друго дете:

А пъкъ тука има минзухари,
ще направимъ китки и вѣнецъ!
Всички деца:
Нека всички дружно да береме!
Въ пролѣтния свѣтълъ, славенъ свѣтъ,
за букети и вѣнецъ е време,
а за тѣхъ е нуженъ всѣки цвѣтъ!

Лжчезаръ Станчевъ